

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік I.

Станиславів, четвер 4 грудня 1941.

Ч. 30.

Берлінський Конгрес Держав і Україна

День 25 листопада 1941 р., побіч дня 22 червня 1941 р., буде навіки пам'ятним днем в історії України. Цього дня зіхалися представники 13-тих держав до Берліна, щоб скласти протибольшевицький союз і приступо прийняти на себе обов'язок знищити большевизм як ворога європейської культури та постуру.

Через чверть століття знамениті организатори деструкції, жиди, організували на Україні армію большевиків з етично негативного матеріялу всіх суспільних класів — дворян, чиновництва, офіцерів, інтелігенції, робітників. Так повстали на Україні два народи: жиди вгорі й українські люди вдолі. Ці останні поділились на два табори: група українських большевиків (КПБУ), що був інструментом у руках жидів і величезний табір українських небольшевиків (сюди цалежало ціле населення) — жертвами жидів. Жменьку українських большевиків жиди, по прищепленні її ментальності чекістів стак звалися спочатку ниніціні енкаєдисти, озброїли, переміщали із злочинними елементами з цілої Росії і стали цим інструментом нищити українських небольшевиків, національну інтелігенцію та селянство, розсіваючи всюди жах терором, не знаним дотепер історії. Одинока якого надія українських небольшевиків на інтервенцію закордону блідла з кожним роком. Врешті коли українські люди гнили міліонами від голоду, або під "стенкою", або сибірські тундри і тайги висівали своїми трупами — чорна безнадійність, німа розпуха запанувала між українськими людьми і шептала кожному зловісні слова з напису над вхідом до лантенського пекла: "Лишній надію, хто дістався до большевицького пекла!"

Так було до дня 22 червня 1941 р., коли Великий Вожд німецького народу, Адольф Гітлер, кинув проти большевизму всі військові, моральне, духові і матеріальні сили свого народу, щоб відвернути від Німеччини та цілої Західної Європи ту грозу, яка від чверть століття шаліла на Україні. З тою хвилиною скінчилися осамітнення і безнадійність українських людей, а незадовго ціла Україна вітала свою віртуозну — Німецьку Армію,

Берлінський Конгрес держав 25 листопада 1941 р. підтверджує це звільнення України своєю демонстрацією проти большевизму й постановою знищити большевизм у цілій його основі. Тринадцять держав, між ними три потуги: Німеччина, Італія, Японія — від океану до океану, від Атлантику до Пацифіку, від Льодового океану до гарячих пісків Сагари, — однозгідно заявляють, що большевизм, це небезпека для цілого світу. Берлінський Конгрес 13 держав тим самим стверджує, що Україна вже не сама в боротьбі з большевизмом, як це було через чверть століття. Тепер Україна піде до бою з большевизмом в європейській, чи то пак у світовій спільноті, під проводом мужа, якого ім'я стало мітом і символом нового життя в Європі: Адольфа Гітлера.

Яка різниця хоч би між 1931 р. і 1941 р. Перед 10-тма літами Терор на Україні дійшов до небувалих розмірів (це було по київським процесам та по висадці колхозів), українські люди самі кервазидись у нерівній боротьбі. Ні звідки не то помочі, але й виявів спочуття, що європейські держави навіміредки бігли по большевицькому ману. А деакі, от хоч би брат слованин, наш західний сусід та й окупант західних земель, інше й радувався ("Слово польське") що большевики ліквідують українство. Нині європейські та азійські держави одним фронтом стоять проти большевизму й готовлять новий хрестовий похід проти народів.

Тим то Берлінський Конгрес держав є відродженням нової європейської солідарності під ним, оводом Великонімеччини. До неї європейської солідарності варгачеться й Україна по чвертьліковій позаду. А гарячим бажанням українських ділadel є, щоб вони мали можливість збросю боронити свої землі перед большевизмом і з бройно стояти на сторожі бележи України. Во мусимо собі освідомити, що большевики-москаті не зреучується легко України. "Хто України закоштує — писав Київський єпископ Осип Верещинський перед 250 літами — той остатися в ній мусит", бо тягне вона кожного народу людину, як маєтиме її візо. Во положення України

мас під веселю небом, у повітря добром, у землі такій урожайний, що кільце землі й усіх привезло до себе".

Треба гострого меча з руках

українських людей, щоб більшівці голоту держали оводалік від України. Буде це й по лінії Берлінського Конгресу держав. (дг)

Фронтові звідомлення

Операції німецької артилерії і авіації

На цілій східній фронті відзначилися операції німецької артилерії, що в тісному контакті з німецькою піхотою та відділами союзних військ завдали противникові тяжкі втрати.

Головним об'єктами інтенсивного обстрілу були Ленінград і Севастополь.

Обстрілювано портові улаштування та кораблі, причому біля Кронштадту затоплено один криголам, а один підводний човен ушкоджено гранатами. Знову ж біля Севастополя пошкоджено кілька кораблів.

Значну діяльність проявила вчора теж і авіація, що бомбардувала з добром успіхом Азію, Москву, Ленінград та Мурманську залізничну лінію. Внаслідок влучних бомбових поцілів знищено на східному фрон-

ті 230 автомашин, 5 поїздів, 2 залізничні стації, одну фабрику і інші військові об'єкти.

Смаки в наступі

Головна Кватира Словачької Армії повідомляє, що на словацькому оперативному відтинку всюди ініціатива знаходиться в руках словаків. Словакські частини почали операції більших розмірів.

З Фінського фронту

Як виходить з повідомлення Верховної Команди Фінської Армії, на відтинку Ганго слаба акція ворожої артилерії, так само на Карельській шийці незначний артилерійський і скорострільний вогонь противника. Авіація атакувала в північній Карелі ворожі колони та залізничні об'єкти, при чому розбито 2 потяги, два дальші ушкоджено та збомбардовано одну стацію.

Величезне напруження на далекому сході

Винятковий стан в Сингапурі. Демонстрації на Філіпінах

В Сингапурі оголошено винятковий стан. Інтенсивно проводяться пірами протидетунської оборони. Серед населення слідне сильне занепокоєння. Урядовий комунікат, який з'явився в звязку з новими обставинами, старається заспокоїти прилюдну опінію, причому вказує, що мобілізація мужчин буде поступати постапу.

В Гонг-Конг заалармовано всі військові частини та приведено в стан воєнної готовності.

На Філіпінах відбуваються великі протијапонські демонстрації, проводиться теж проби протудетунської оборони.

Надзвичайне засідання японського уряду

В Токіо відбулося під проводом прем'єра Того надзвичайне засідання японського уряду, присвячене критичній стадії японсько-американ-

ських переговорів, де прем'єр склав звіт з перебігу переговорів з американським урядом.

МІХАЙЛА СТАВІНІЯ.

ЧЕРВОНИЙ ВОЛОДАР У ПАВЕЛЧІ

Слікійно пройшла ніч. Ми прошилися на своїх власних ліжках, у власній хаті. Нікого нас не арештували, ні вивезли... Ось найважніша думка в кожного.

Настану ранок, московський ранок, скоріший на цілі дні години від тутешнього, європейського, обов'язкового на цих землях іще до приходу наших червоних "візвозів".

У нашій школі відбувається в VI-й класі усний іспит з української мови. Сидить двоє нас в іспитовій світлиці: викладач і асистент.

Світлиця, справді, гарно прибрана, не треба признати. Помін в ній зелені, килимів, українських вишивок. Одне слово — загалом святковий настрій.

Починається праця.

Школярки та школярі одержали карточки з темами й пригадуються над відповідями.

З черг приходить відповідання кожного учня й учениці зокрема й вони відповідають усе те, що відчилі та що знають до даної теми сказати.

Я на хвилину виходжу в школу в канцелярію. Тут заведе (завідувач педагогічних справ, це був вчитель, що являється заступником директора школи) сидить над виготовленням цього.

Тим часом, зачуваю, якийсь надзвичайний шум на дорозі, що веде попри школу.

Заглядаю в вікно й бачу: іде бацько-багацько авт і всі несподівано зупиняються почергі перед школою.

З першого з цих авт висідає якийсь пузатий мужчина, а за ним бааго інших людей, військових і цивільних.

Один за одним заходять усі приїжді в школу світлицю, де саме відбувається іспит учнів.

Рівночасно весь школиний будинок, усі його зачини й ціле подвір'я моментально, ні сіло, ні впало — заповнюються то цивільними, тайними енкаведистами, то військовими енкаведистами в характеристичних синіх шапках на голові.

З почту зібраних у школиній будинок, усі його зачини й ціле подвір'я моментально, ні сіло, ні впало — заповнюються то цивільними, тайними енкаведистами, то військовими енкаведистами в характеристичних синіх шапках на голові.

З почту зібраних у школиній будинок, усі його зачини й ціле подвір'я моментально, ні сіло, ні впало — заповнюються то цивільними, тайними енкаведистами, то військовими енкаведистами в характеристичних синіх шапках на голові.

Як повідомляють з Штокгольму, Рузельт, який був на короткій відпустці, негайно повернувся до Вашингтону, де зараз відбув ряд важливих конференцій. В Вашингтоні ідуть

тепер напруженні переговори з японськими представниками. Ситуація тепер така, що урад ЗДПА очікує японської відповіді на поставлені домагання.

Гарячка в Вашингтоні

Райхсміністер Д-р Гебельс виголосив в Берліні велику промову перед представниками партії, уряду та армії, відпоручниками культурного, мистецького та господарського життя. Д-р Гебельс змалював становище Німеччини, яка вже 3-й рік знаходиться в стадії війни. В своїй промові вказав на співдіяння політики і стратегії, де політика являється товарищкою війни. Це все є підпорядковане одному су-

цільному ідеальному проводові. Ніколи Німеччина не мала таких добрих шансів виграти, як тепер. Д-р Гебельс зупинився на аналізі армії, яка має дані виграти, а яка програти. Жидівська справа буде вирішена так, як це сказав Фірер 30. I. 1939 р. Жидівська раса в Європі буде знищена. Побажанням перемоги для Німеччини Д-р Гебельс закінчив промову.

Виступ Райхсміністра Гебельса

Сьогодні рано 3. XII. англійське радіо признало, що англійська оцінка лібійської операції була подиктована надто великим оптимізмом.

Німецька Команда оголосила англійські втрати, які представляють-

ся так: 9 тис. полонених 814 танків. Втрати такої кількості танків не для англійців великий удар, бо таким чином багато англійських дивізій втратило мотори. Ето, без якої офензиви неможлива.

Ще про Європейську співпрацю

Представники держав, принадлежні до антикомінтерну надіслали привітальні телеграми Фірерові і міністрові Рібентропові. В телеграмах слідний великий ентузіазм в зв'язку з реалізацією антикомінтернівського пакту та підкреслене дружня відношення Німеччини до своїх союзників.

Хорватський міністер Д-р Льорковіч відмічає своє враження, яке залишилось у нього по берлінській конференції. Величезні подвиги німецьких військ дають спеціальну вимову цьому пакту. Міністер підкреслює своє надзвичайне задоволення в разом з Фірером.

З листів до РЕДАЦІЇ.

Станиславів, дія 26 листопада 1941 р. Редакція "Українського Слова" в Станиславові. Шло щарі побажання в зв'язку з надбудови, що на Україні не буде слайду II ворогів, як: москалі, поляки, жиди та більшовицько-комуністи.

Перше число "Українського Слова" від нової Редакції в дія 26 листопада 1941 р. високочовоче, глибокого

антифа. Це відродить нашого чи-тача та, без суміку, привчити для надбудови, що на Україні не буде слайду II ворогів, як: москалі, поляки, жиди та більшовицько-комуністи.

Укона — для українців та для старих симпатиків німців. Щастя Боже!

Марко Марків із Станиславова.

лісько-більшовицького уряду України...

Не ради також був "товариш" Хрушов задержатись на іспиті, щоб почути відповіді української шкільної молоді і обернувшись назад до своїх охоронників і видав їм приказ:

— Мені спішно... Відіїджаймо. Всі повернулися до вихідних дверей.

Ми, це викладачі складу з шкільною молоддю мусили відпровадити "товариша" Хрушова з його почогом до авт і гости відіхали до Станиславова.

Після відїзду Хрушова зі школи, ми довідалися що перед тим він побував у нашому колгоспі, якій носив його ім'я, та в місцевому дитячому садку.

В колгоспі ім. Хрушова були підпору тільки члени його управи та кількох селян. Один із них селян сердечно бажав пожалітися перед "батьком" Хрушовим за те, що його звільнили від роботи біля свиней у колгоспі, що цим заподіяно кривду, тощо. Негайно зорієнтувались в ситуації "товариці" Оніщенко від парії в Станиславові та миттю відійшли з тим селянцем у розмову, щоб відняти його від наміру життісі. Він уявив селянину из бік і обіцяв йому, що сам полагодить йому справу.

ЗА СИЛЬНІ ФІНАНСОВІ ОСНОВИ

Още знову відбудовуємо наше економічне життя. У мози, серед яких тепер приходиться працювати куди інші, як це було в двадцятих роках під Польщою. Варто не треба вже тратити сил і фондів на боротьбу з юдівською конкуренцією, яка уживається різник методів і чорних ходів, але зате момент відбудти застав нас зруйнуваними. Компанія допраздніла була більшевицькими спеціалами в спільні дорогу. До того стражено чим то бувши в інвесторах підприємств. Самостійне купецтво не розпоряджає найменшими навіть фондами, стратило контакт з доставщиками. Що до ремісництва, то воно опинилось без варстив праці, які більшевики насильно й безправно "індустріалізували".

В такому стані приходиться розпочинати відбудову нашого народного господарства по містах і зачинити від нова. А це для нас виявиться в важкою проблемою відполящення наших міст. Всім відомо, що поляки впродовж 20 років своїм пануванням штучно польщили українські міста, насаджуючи в них різних "познанників".

Тепер треба нам створити по містах третій стан, стягаючи всі вільні руки з сіл до міст.

Та без фінансової допомоги відбудова економічного життя буде йти надто повільно. Тому треба створити сильні фінансові бази, ани ми в "Українбанку" зі стікою Райфайзенок по селях.

Яким способом може тепер прачинитися пересічний громадянин до зміщення цієї бази?

Передусім "Українбачки" повинні розвочати широко за рахунок акцій за поголовним членством, 20 зл. це висота удалу в "Українбанках", до

того ї що суму можна складати в ратах. Це не заважить на бюджет жодної родини. А тисяча членів — це 20.000 зл., якими можна помогти кільком купцям і ремісникам у придбанні варстив праці.

Торкаємося також справи ощадності. Ця проблема надзвичайно тонка й тяжка до розвязання під теперішню хвилю. Все ж і цого способу придбання оборотових фондів не повинні "Українбачки" занедбувати. Спеціально наші селяни розпоряджають доволі великими грошевими засобами, які треба при помочі райфайзенок змобілізувати для збільшення грошової спроможності банків.

Та найкращим способом придбання оборотових фондів, це справа наладнання безготівкових розрахунків поодиноких секторів народного господарства. Не сміє бути ні одної кооперативної установи, ні одного купця, ремісника чи промисловця, які не мали б біжучого рахунку в Українбанку. Всі розплати мусять переходити безготівкою через банк. Сумою безготівкових оборотів міряється силу банку. Його контакт з господарськими станицями. При тому й самі власники біжучих рахунків мають чималі користі.

Сьогодні хотіли ми вказати на способи зміщення наших Українбанків, від яких залежить темпо і розмах відбудови нашого економічного життя.

Пам'ятаймо, що в двадцятих роках ми зробили важкий промах, занедбуючи наші фінансові інституції. Це міститься впродовж довгих років. Тепер нам не вільно повторити тих самих блудів. Творім спільними силами сильні фінансові основи для народного господарства.

московщиною. Часті чистки, арешти, переселення і ліквідації, українців усували з міст і таїв український елемент, який поширило більшевицьким. На його місце маємо приходити жди й москалі. Факторизованням російської мови й російського населення спричинило те, що по містах говорять та авт., советським жаргоном: мішаниною російської мови й українських слів із російською вимовою. В Київі ви почуете і тепер на вулицях російську мову, але українці знову вертаються до своєї рідної мови, за яку вже не переслідують.

Помільно, але вперто налипнувшись в Київ вже жити. Осередком усого культурно-національного й економічного життя є міська управа з проф. Оголівком на чолі й зступником голови міської управи проф. Багасієм, що водночас є і діловим кермачем. Міська управа не тільки наладжує і кермує життям самого міста, але й виробляє плани і реалізує відбудову всього культурного, просвітитого й економічного життя всіх областей України.

На третій день після вільщччина столиці України почав виходити в Київ український щоденник "Українське Слово". Перше число набрано ручним складом, що показилось у кількості 500 примірників, які по середнівічному поширювали ручним переписуванням, бо більшевицькі у всіх друкарнях знищили, або зробили несправдливими до виходу друкарські машини. Після виходу першого числа газети почали вибухати міни й ціла середнівічна друкарня "Українського Слова" вилетіла в повітря. Тому, що не було готової друкарні, кілька днів друкувалася часопис у Житомирі. При помочі ним, військових спеціалістів, а передовським ред. Г. Гекля відремонтувало було друкарню "Пролетарської Правди" і налагодило розлікання. З початком жовтня редакцію "Українського Слова" перевезено до будинку був. редактора "Комуніста" і "Совітської України" при вулиці Бульварно-Кудрявській числові 24. Відповідальним редактором є Іван Рогач. Часопис виходить тимчасово в південні 40-50 тисяч примірників.

Полонені про СОВЕТСЬКИЙ РАЙ

Молодь кому, ранених перевезали, як пристало людям.

Я переконаний, що ми з людьми Німеччини, які нас визволили від сталинсько-юдівського армії знайдемо сильну мову. Заціктувати наші правори та лави й загудути давою по церквах, а український народ ждів більше й бачити не буде, а коли сіднемо за обідній стіл, то за хліб не спомінатиме й багати дітей не буде, щоб багато не йде хліба".

І.

Історію свого життя, таку подібну до тисяч інших людських трагедій із советського раю — розказує в "Новій Добі" воєнно-полоненій, Знедолений.

Це людина, яка за ціле своє життя не зазала майже ніколи добра, ака радіоніх і світлих хвиль у своєму житті багато начислила не могла б. Її розповідь, не цира сподій набільші душі українського службовця, який працював хіба на те тільки, щоб добре й видінно, "щасливо й радісно" живівся кущі жіночності. Його розповідь — від большевицької агіткі, але обективно неспівлені права про життя за пануванням кримського ГНУ чи НКВД. А в тім найкраще про це говорить сама розповідь:

"Доля хотіла, що й мені довелося жити за військової, комісарської сталінської влади. Я півцівав службовцем і одружувався від 1937 р. до 1940 р. 225 крб. місячно. Сім'я моя складається з 6-річного дітей крім дружини. Хата я не мав, жити було тяжко, діти йшли до школи, не іщи, бо навіть не було кусочка хлібного хліба. Коли була оголошена війна з Німеччиною, я був безробітний від двох місяців. Через три неділі покликали мене в армію як приписника, хоч я ніколи за 37 років життя не стріляв із рушниці та в війську не був. Поки під час дружину, сказав я ІІ, що при першій нагоді добровільно перебуду в цолон.

Уже з самого початку війни бачили мене як "наші" бійці якіши цікаві на фронт для пошуківння других частин. Голодні робітники та службовці стояли в черзі за 1 кг. хліба, що був для нас ніби паска. А в цей самий час комісарі жили тікали від Фронту на автомашинами. На моїх очах через Переяслав переїхали з початку війни до дnia 10 липня десятка тисяч машин у тил із жidами, що везали в собою по 100-200.000 грошей, по 10 лютухів навколо якіши, по 200 кг. сухарин... В той час робітники сиділи голодні. Однак із них був я, я мені винадія: доля захищала б звірів "родину". Принесло мене в 1-шій полк 265 дивізії. Як я, так і всі бійці не змогли за час перебування в своєму полку дати вісточки рідним.

Для 7 серпня повели нас до наступу в Каневі до ст. Таганка на село Павлівку, де я, хоч не військовий, побачив, що військові командування розуміння відсутнє, бо я бачив, що західні війська артилерія била по танках та кавалерії, там же я лишався, а місце командування держало піть із ет. Таганка на Іванівку і на р. Десні.

Але вістили ми в Іванівку вийти, як пішов дої і зіхідні артилерія, кавалерія, танки й піхота та переміщувались. Тоді, як налетіло військо війська в 17-тій дивізії і як торонхулі з повітря, так я що в житті такого страху не бачив, і лежачи в якісь березні між хвильами, роздумував, де то ділалася іші "червоні соколи".

В дні 8го, 9го і 10го серпня тижили ми в Іванівці, якіх, як х голодні, виснахли. Німечкі ліжки нас не знаходили.

Для 11го серпня сказав наш командир дивізії 5-4 роти І-шого полку, що ми оточені військовою дивізією. И хлонцім каку:

"Слава Богу, може будемо живі", Він відповів:

"Хайте окопи й не стрільте, ядаю в полові"

Для 12 серпня так і сталося. 1/4 бійців пішло в болу не стріляли в разу в гвинтівки і якісь пішли в полові. Більшість між армії військ нас між собою не

Багато великих советської армії — українці, що відібралися німцям в полові, перебувають тепер у таборах. Хоч і життя там важке, але українцім все таки живеться краще, як іншим.

Для українських полонених виходить у Бердіні, спеціально для них призначена, газета "Нова Доба". В цій газеті, яким воєнних подій, подають полонені півків й актуальні статті на всім теми.

Полонених найбільше цікавить події на східному фронті. Вони є спеціальним запікальним слідкували, коли Іхні місцевості будуть уже звільнені врешті від більшевицького захоплення.

В цій газеті полонені друкують згадки про своє передінє життя за 24-літнього більшевицького панування, розказують свої піддавні переживання з війни, дають врешті картину із свого життя в таборі.

Тепер ці люди чують просто потребу мати вперше за ті довгі роки жахливого примусового мовчання висказувати, широ розповісти все те, що йх хвилью, що йх цікавить, що йх займає

Хоч ім і тяжко тепер може живітися, але вони і на що не нарікають. Вони якайскоріше бажають одного: вернутися в рідні сторони. Більшість із них, як спраних українських патріотів, турбується тільки про долю України.

Ось направду цікавий і цирк лист-злаклик одного з воєннополонених А. Б. Поміщений у "Новій Добі" — про зберігання ладу в порядку в таборі:

"Радісно стає на душі, коли подумаєш, як хоробрі німецькі воїни проганяють більшевицькі війська, із місць окопів, цебто в харківській області. Враховуючи це, ма військовополонені українці повинні поводитися багато краще в таборах, бо коже із нас ученій, що німецька влада пронизне коло нас багато турбот.

Погано тільки, що окрім із полоненими не відомі що розуміють. Трапляється такий гідюк, що не любить і не любить порядку, не турбується про себе, сієв'я одяг проміння, або програв у карті, він же намагається дівчі отримати обід, а цим самим ставить інших воїнів без їжі. От, узяли б наприклад полоненого Л. В., що до армії працював директором маслосироварного заводу й обживався на рахунок селян. Іому — відомо — не подобається порядок в таборах, він не хоче рахуватися з тими умовами. Кожен військовополонений українець мусить зрозуміти, що добре поведінкою в таборах не тільки підійде власне становище, але й помігне Німеччині закінчити воїнку спріву — зробити нашу Україну дійсно незалежним краєм. Більшість це полули, добрим відношенням до правління, скрізь в таборах порядок. Зберігаючи його, швидше повернемось до рідного краю".

В. Гаврилюк.

Чи стали Ви вже членом "Просвіти"?

ХРОНІКА

4

ГРУДНЯ

1941

СЬОГОДНІ — четвер:
Вечір в Хр. Пр. Бог.
ЗАВТРА — п'ятниця:
Філімона, Іакілі.
ПІСЛЯЗАВТРА — субота:
Амфілохіл, Григ.

Оголошення в справі нових зголосень арбійського населення міста Станиславова. З метою забезпечення правильних зголосень мешканців міста, як також своєчасної привильної подачі харчових карток, комісар міста під час переведення нових зголосень паказав:

1) Адміністратори інженерізованіх домів та власники приватних домів мусить негайно означити порядковими числами поодинокі дому з написами назв вулиць, які тепер установлено. Числа домів устійкою та під час Технічний Відділ Управи Міста. Адміністратори інженерізованіх домів обов'язані дати негайно порядкове число для кожного окремого мешкання дому, а до дnia 15 грудня 1941 р. помістити в свіжих поодиноких домів списки головних найманців мешканців.

2) Всі головні наймані мешканці зобов'язані зложить дни 1-го і 2-го грудня 1941 р. на руки адміністраторів, або домовласників точні списки осіб, що числа переведували в мешканців дни 20 листопада 1941 р. В списку треба на першому місці подати головного найманця мешканця за такою формою:

1) чергове число, 2) прізвище, 3) ім'я,

4) місце і рік народження, 5) національність, 6) прізвісоківдальні, 7) пільговий стат, 8) до працю, 9) чим працює, 10) притік.

3) Всі адміністратори і власники дому зобов'язані зложить дни 3-го і 4-го грудня 1941 р. книжки зголосень (т. зв. мельдункові) разом із вищезгаданими списками у Відділі Зголосень (т. зв. мельдунковому) Управи Міста при вул. Губернаторській ч. 3; у півтарі. Коли цим не є підпорядковані адміністратори або домовласники, то книги і списки складають у Відділі Зголосень (т. зв. мельдунковому) всі головні наймані мешканці даного дому. Коли немає книжки зголосень (т. зв. мельдункових), дозволяється зложить самі списки.

4) Всі аміни, що зайдуть відомі зголосеннях, мають до 3 днів подавати головні наймані мешканці, або особи відповідно уточнювати.

5) Переутвердження цих постанов касається до 500 злотих.

6) Зголосені особи одержать на підставі переведених зголосень (мельдунков) посідки, за виготовленням однієї постійно встановляється салату у відомі 0,50 злотого.

Даліше сказують пояснення: При кожному кількому зголосенні, або аміні зголосеннях треба предложить у Відділі Зголосень (т. зв. мельдунковому) відповідні особисті документи, а саме:

містична пароліза, пільбу, посадку правої руки, списки мешканців міста

агодувані та що чотири типи харчових карток (т. зв. мельдункові) треба переводувати для контролю перед органами влади.

Для жінок видавати времінне зарядження.

Новінки з харчового уряду. Як згодідомочі цими днами можна буде сплатити на харчові картки по 100 гр. одиниця для дорослих та 100 гр. масла для дітей. Нова тим відбувається нормальна обслуга населення іншими способами артикулями.

Громадники, які не одержали ще на картках барбозі, повинні у власному інтересі зголосити до бульбоховицької касиці, що знаходиться при вул. Касирській (тел. Ів. Франко; біля залізничного підвалу) найближче до дні та грудніх др., до одержати належний їх прида.

Наочні за уяві загальне добро всіх громадників — гаїдів, або якимось іншим чином одержані картки сайд можуть надати до Харчового Уряду.

При цій нагоді ще раз остерігається всіх громадників, що хто користувався буде строго покараний. (В. П.)

Оголошення про вживання електричної струї. На протязі найближчого часу маєтися бути переведена після зупинки електричності після зупинки електричної струї. Тому комісар міста давав посумка, що 1) Всі уряди мають працювати споряджено. 2) Крамниці мають замінитися з тоді 17-18. 3) Поміжну

годину переведено так: для ресторанів „Каїс”, „Одеса”, „Під лубом” за год. 21-шу, для всіх інших ресторанів поліційна година настася о 19-й год. 4) В приватних мешканнях можна вживати електричної струї тільки до 21-го год. і то тільки в одному армізінні. Коридори і сіан мають бути освічні до год. 21 год. 5) В жілівській дільниці розпочинається обмеження годину скоріше.

Нарушення цього зарядження карається тижденною громадською караю. В цих випадках буде заряджене влучення з електричної струї не час анімових місців. Усіх співаждання електричної енергії не сміє бути загрожено блоком лісництвом. Йацо зайто потрібно, то привізти гостріні середніми, тому кожний може завбігти, щоб не треба було припровізти радикальних заходів.

Скільки виносить житловий і грунтний чин? Висоту житлових і грунтowych чинів усталено на 80% ціни, плаченої для 31 серпня 1939 р. Але на зимовий час, т. зв. від дні 1-го листопада і р. до дні 31-го березня 1942 р., чин треба платити в висоті 60% ціни, плаченої для 31-го серпня 1939 р.

Чин треба платити останнього дня кожного місяця, при чому місяць листопада відлягає зарадіненю норму буде каране.

Нове про переїзд залізницю. (т) Оголошене недавно зарядження в справі переїду залізницю обирає на падалі без амін. Цивільним особам можна подорожувати поїздами лише у дуже важливих справах. Щоб одержати дозвіл на переїзд, треба мати на аван. окінку Українського Красного Комітету у Львові, вул. Паркінг. 10 (давніша Міцкевича) та відділу Беффельського відділу Губернатора. На Фірзогре при Ураді Губернатора. На цій пістолі Транспорткомандантур може користуватися, чи дні винадок заслугує на прихильне полагодження справи. (т)

Лопецька охорона на 1941-42 рік. (т) Всім фаховим, доблідовою опіан над лісовими авіріями за большевіцьких часів стала причиною, що скількість авіріт зменшилась на 1/5 передвоєнного ставу. Німецька влада рішилася рятувати поблизу цієї станиці від видання Дистрикту Галичини зарядження про охорону у 1941-42 р. серед, оленів, медведів, рисів, журавлів, тетерів. Охорона відноситься до диків і лісів, які дуже розмножилися. Так само сильно розмножилися вовни. (т).

Український правопис. При Інституті Мовоюзвістства Української Академії наук в Києві організували комісію з представниками Академії, відділу освіти Обласної та Міської Управи, представників видавництв і періодичних видань. Вони мають розглянути і вирішити в найближчому часі питання про державний український правопис. У цій ділянці немає ніякої певної лінії, бо ніхто не зінє, якого українського правопису притримуватися. Відомо, що большевики за час свого 23-літнього панування багато разів змінювали український правопис тому, щоб увеси в цю справу влупувану і щоб опія воровувати все нове в історії російського слова. На жаль ця зараза поширилася була на Захід і наші настави сідомлюючи зара-жувалася всею, не адамчи собі справи з того що діють. На думку українських мовозвістів і правильнішим українським правописом був ще правопис в часів Скрипника. На вікій випадок треба змагати, щобі відійти, якнайdaleше від всіх москалів, від тієї «советської» мови.

Господарки грунтами в дистрикти Галичини. (т) — Справу хімічного уживання грунтів в дистрикті Галичини засновує розпорядок Г. Губернатора з дні 12. IX. л. р. Новий розпорядок з дні 6. XI. л. р. доповідно його. Згідно з цими розпорядками усі керівники чи співпрацівники, які досі господарки грунтами, мають робити це в діал. Хто хоче звільнитися від обов'язку господарки грунтами, мусить скласти заяву в лісних пра-міністрах більше двох тижні перед днем, коли хоче перевести працювати. Завдя слід складати у п'яного повітового, зда міського старости (Земельний інспектор), на якого тереє находитися грунт. Право можна покинути юридично тоді, коли лістівництво дозвіл. Последники (Біргер-мастер) а після (Фогт) мусить пегайно зголосувати юридичному урядові в діяльності усіх відмін, коли заходить потреба господарки грунтами. Коли такий западок є, то керівники громад мають зголосити, що зробили, щоб вони могли обробляти. Вони можуть відмінити їх обузвання відповідним осо-дати його до управи відповідним осо-дати членам своєї громади. Це треба зробити на післям. Усі відмінки, заявлені

з господаркою грунтами, покривають їх, котрим відміні їх від опіку. Коли грунтами господарить члени громади, тоді їхні покриває громада. (т)

Розмежування Дистрикту Галичини й Краків. (т) Розпорядок уряду з дні 8. IX. 1941 розмежував ділянки — львівській і краківській. З Дистрикту Галичини до Дистрикту Кошиць перейшли такі громади: Коростенко, Буковиця, Бірч, Хирів, Добропіль, Германовичі, Кузінів, Кіжинів, Медник, Нижанковичі, Новосілки, Дідичи, Вільшиця, Поповичі, Іралівці, Рибітчи, Старівка, Стубло і місто Неремишль. Усі ці місцевості включено до Крайгауптманшифтів Перемишль, Громада Лішки, Радом, Славу і Вязину при учені до Крайгауптманшифтів Коросно, громади Чорну, Ліско, Лобів, Лютовиця, Мирглод, Нільшани, Польну, Ропняку, устрики Долішні, прилучено до Крайгауптманшифтів Слівія. — З Дистрикту Краків до Дистрикту Галичини перейшла громада Тарнава Нижня, яку включено до Крайгауптманшифтів Самбір. Через це адміністровання перегрупування громад змінився Крайгауптманшифт Самбір і Слівія та почали два нові: Коросно і Неремишль. У висловіах змін Дистрикту Краків стались дії громад, за тільки змін 34 нові, а між тими її місто Перемишль. (т)

УВАГА!

Довголітній фахівець із ділянки фарб і домашньо-господарських праціврів —

Володимир Борисюк
відкриває у Станиславові, в Ринку ч. 30.

МАГАЗИН є:

ФАРБАМИ,
ЦІТКАМИ,
ВАННОМ,
ГІПСОМ,
ШЕВСЬКИМИ
ПРИВОРАМИ та інш.

Ласкаво поручає свої услуги
Громадянству! (т)

**ПЕРШОРЯДНА
РОБІТНЯ
ФУТЕР
Бібік Михайло**
ВУЛ. АДОЛЬФА
ГІТЛЄРА ч. 10.

**ВИКОНУЄ ВСЯКІ
ФУТРОВІ РОБОТИ.**

Дрібні оголошення

Уневажнюю вкрадені документи в м. Томашівці прикінці листопада ц. р., а саме: пашпорт та інші документи да прізвищі Анику Юлія. (3:3 1-1)

Загублено 5 харчових карток украманці в Ринку ч. 15, дні 1. XII. л. р. на прізвище Йосиф Антінко. Того, що знайшов, просить повернути їх адресу: вул. Колонтай ч. 30. 814 (1-2)

Унесажено пашпорт № 303670-1-ІС, виданий II відділом робітничо-селянської міліції в Станиславові, дні 11 березня 1940 р. на ім'я Омелян Михайлович Скородицький. 345 (1-1)

Шукано Фуртевіча Михайла з с. Угринів Долішнього, який перебував у таборі А в Холмі, комітет 67, блок 4. № 25920. Дні 22-го жовтня мав бути відпущеній змінів і відтоді немає про що ніжкої вістки.

Ласкаві відомості: Станиславів, село Угринів Долішній, Федір Блоуо. 312 (1-1)

Розшукую Мікуцького Олександра літ 30, арештованого в Станиславові НКВД-петах в жовтні 1939 р. та проваленного без вісти.

Ласкаві відомості: Варшава, вул. Новоградова 46, Мікуцький Григорій. 277 (5-7)

Розшукую Золотницького Олександра кріптованого НКВД в Болома, в березні 1941 р. та прошавшого без вісти.

Ласкаві відомості: Станиславів, Губернаторська 7, Золотницький Ярослав. (6-10)

Відповідальний редактор:
Димитро Греголинський.

Друк і видавництво:
Українське видавництво часописів і журналів для дистрикту Галичини Львів.

Редакція і Адміністрація:
Станиславів, пл. Горст-Весель ч. 2, телефон ч. 17-23 i 16-53.

АДВОКАТ

Оsip Е. Бойчук

адвокат відкриває

кінцелярію в СТАНІСЛАВІВІ, вул. Г. ГЕРІНГА

(Голуховського) 28. II. п.